

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:		Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos és kiadó:	Telefonszám: 13.
Egész évre	10—K	OSZESZLY M. VICTOR.	BALKANYI ERNŐ.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.
Fél évre	5—	MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.		Nyitlertóra 1 korona.
Negyed évre	2*50			
Egyes szám ára 20 fillér.				

Hozzuk közelebb a békét

Alsólendva, május hó 13.

A magyar állam negyedszer fordul most a magyar bőség szaruájához s az új hadikölcsön ismét sorakozóra hívja a filléreket és milliókat. Mikor a világháború során az első hadikölcsön jegyzésére került a sor, nyugtalan aggodással néztük a sorsát, latolgattuk: lesz-e sikere a mi népünknel jóformán ismeretlen pénzügyi ostromnak, keresztül megy-e minden szíveken a gondolat, hogy most nem milliárdos bankeszázárokotl kell remélni az ország drága megsegítését, hanem a haza polgáraitól várja azt, amit addig Krózusoktól kapott.

Félt aggodásunk felhőjét elűzte azóta háromszor is a magyar öserő csodálatos megnyilatkozása s a magyar gazda, ki eddig növekvő fűvei végeláthatatlan térségein, szökkenő kalászáin merengett, ma már a papírosra is gondol, arra a zsebéből elvándorolt, de csöstell visszakerülő pénzre, melyből ágyut kovácsoltak s ruhát varrtak katonafiának.

Nem csodáljuk, hogy Németországban, a gazdag, iparúzó kincsesházban az állam minden szavára kétszer annyi milliárdnyújtogatta büszke fejét, mint amennyire a hatalmas birodalom számított. Franciaországnak, a világ tőkében leggazdagabb országának lelkét is még az öt milliárd hevíthette, amit Bismarck parancsára egykoron dacos gyorsasággal kapart össze

éreszkevényeiből. Csak magunkon csodálkozunk, kik mindig lenéztük önmagunkat, koldusgunyában járónak képzeltek öreg, ezer éven át mindig másoktól kopasztott országunkat. Renezánsza van ma nemesak Magyarország ezeréves katonái erejének, hanem nemzetgazdasági hatalmának is. Nincs itt City, melyben a világgazdaság szálai összefutnak, az emberek vért nem lepik el a business láthatatlan bacillusai, alig van valami üzleti szellem nemzetünk lelkivilágában s mégis, — ma mintha itt mindenki ujjaszületett volna, a haza közszükséglete beleitatta minden magyar lelkébe a hazafias üzlet lelkes szellemét.

Most, mikor a negyedik hadikölcsön kopogtat minden magyar ajtón, mi is megfujjuk újra a trombitát. A trombita az egész nemzetet akarja összeverbuválni. Legyen megint együtt mindenki, akinek szenvedést vagy gazdaságot hozott ez a világörjögés. Érezze hatalmas, ne felejtse szegény, tartsa dicsőségnek a dugdagás s megdicsőülésnek a proletár, hogy most, mikor a magyarság a titánok erejével csinált végig két évet, mely küzdelmei fenségével legyírte egy ezredév minden küzdelmének nagyszerűségét, megsegíthesse szenvedő anyját: Magyarországot. Van itt föld, mi dusan terem, mint Kánaán, vannak itt otthonok, mik a magyar öserő arzenálisai, van itt gazdaság, mely elhelyezkedést követel, van fillér és millió, mely megszentelt kamatokat áhit, csak ki kell csiholni belőle a szunnyadó akaratot. Ezt tesszük ma.

Ne csak a pénzügyminiszter szavát hallja meg mindenki, hanem a nemzeti lelkiismeret szavát is. Meghallották azt eddig is ithon, de nem mindenki, a kisémberek talán jobban, mint a magyok s mikor körülnézünk s a pénz óriás zuhatagát látjuk mindenfelé és friss, erős tollakat látunk a magyar madár szárnyán, a szárnyakhoz szólunk, hogy ne csak a levegőt verjék, hanem repüljenek is.

Nemcsak idegek kellene a háborúhoz. Ideg oda kell, ahol a gránátok zuhognak, a vér ömlik, élők rohannak s halottak elfeküsznek. Pénz is kell, a régi háborús kellék, mely ágyut önt, ruhát varr s kenyeret oszt. Az otthonok frontja, ez éppen olyan fontos, mint — a lövészárkok frontja. S az ithonmaradt társadalom kötelessége ugyanaz, mint a harcateri oroszlanoké: harcolni.

Nem maradtunk el eddig sem az ugynevezett nagymetetek mögöl. Mi is nagy nemzet vagyunk. Van hitünk, van izmunk s van pénzünk. Az első kettő dusan kamatozik már távoli harctereken. A harmadiknak ithon kell a megdicsőülés terét keresnie. Trösztök, világerős bankházak pénzfolyamai helyett azokat a patakokat keressük most a varázsvesszővel, melyek a magyar föld melyében folynak. Keskeny medreikből törjenek elő s egyesüljenek megint egyetlen hatalmas folyamrá, mely elsöpri ellenségeink minden gonoszját s tanuságot tesz róla, hogy Magyarország nemcsak a harcok olimpiáján az

Tévedni emberi dolog.

— Amerikai történet. —

Írta: VLAY IMRE.

Egy meleg nyári reggelen beléptem a new-yorki fenytörvényészek egyik barjába, mert egy marlini cocktailre szomjaztam. Amig a pincér az ital alkatrészeit a különféle színű üvegeköl egy csészébe öntögette, szemügyre vettem azokat az egyéneket, kik a sötétsében voltak. A helyiséget jobbra csak azok látogatták, kiknek a törvényészekén valami dolguk akadt.

Egy sarokban több fiatal jogász vitatótt élénken valami jogesetet, mig a szomszéd asztalnál két idősebb, tekintélyes külsejű úr ült; nyilván esküdtek voltak, kiket — akarukat ellenére — a szent igazság nevében kényszerítették a törvény az itt tartózkodásra s kik még mielőtt komoly munkájukat megkezdik, egy kis „erőt vesznek be.”

Valaki hirtelen a vállamra tette a kezét. Megfordulok és barátomat látom, ki egyszersmind ügyvéd volt. Leült mellém és tanakodtunk azon a bonyolult gyilkossági eseten, mely öt legutóbb foglalkoztatta.

— Azok a gyilkosságok, — kezdő ő, — melyeket a lapok oly körülmenyesen és nagy jelenéket irnak le, gyakran nem igen érdekesek. Aztán az ünnepeies bírák, a szepög esküdtek, kik félnek, hogy kompromittálják magukat, a végtelenségig huzzák az ítéletet, úgy, hogy az ember tökéletesen ráun a legizgatóbb ügyre is. Sokkal

többet ér egy „tyukper,” egy kis lopás, vagy ravaszul kiesztel, de nem egészen sikerült betörés. Ilyenekben nyilatkozik meg az akasztófa-humor, meg a „jasszkarakter.” Ma épen egy ilyen esetről leszek védője a delikvensnek és ha bele akar pislantani az igazság gépezetébe, jöjjön velem, nem bántja meg!

Elfogadtam az ajánlatot és néhány pillanattal később a vádlottal voltunk. Barátom bemutatta:

— Ez itt Falbel Tilda. Kiskorától árva. Ez-előtt varróból volt és a 36-ik utcában lakott alberletben egy mosónőnél, kihez valami pikáns machináció miatt előkelő hölgyek is meg szoktak jelenni. Volt eset, mikor egy-egy hölgy négy-öt napig, sőt egy hétig is ott maradt. Egynek e hölgyek közül különféle ékszerrel tüntek el. Mindjárt Tildára gyanakodtak; felnyitották kis kofferjét és az ékszereket csakugyan meg is találták. Rendőrt hívtak, a kislányt hűvösre tették s vádat emeltek ellene lopás miatt. A védője, hivatalból kirendelve, én vagyok...

— Természetesen el lesz ítélve, az ön határoztnak készülő védelme dacára, nemde? — kérdeztem mosolyogva.

— Azt szerencém én meglátni! — viszonozta az ügyvéd.

Most vettem csak szemügyre Tildát. Szép leányka volt, úgy 17—18 év körül, finom átlátszó, halvány arcbrörel; homloka tiszta; fénylő fekete, dus haja hanyagul volt feltűzve, szeméi kékek és tiszták, formás természet egyszerű ruha fedte. Látoszt rajta, hogy nagyon megbánta, amit tett; ezt

mutatta az a keserű vonás is ajka körül, melyet hiába igyekezett titkolni.

Barátom különféle kérdéseket intézett a szomorú leányhoz, melyre az őszintén, okosan és világosan felelt.

— Mondja kis Tilda, — kérdezte végül az ügyvéd, — nem mondhatnánk azt, hogy ön az ékszereket úgy találta és amig tulajdonosának visszaadja, tette csak a kofferjébe?

— Nem hiszem, — szöit ő, huncutkásan nézve az ügyvédre. — Ez nagyon valószínűtlenül hangzik, nem gondolja?

— Nem lehetne valaki mást gyanúsítani a lopással? — folytatta az ügyvéd.

— Nem ám! Mert ott nem lakik más, mint én és az én Szepim, az pedig egy héttel ezelőtt elutazott s talán sohasem tér vissza, — felelt a lány.

— Ki az a Szepi és hova utazott?

— Szepi? Szepi az én... bátyám és muzikus. Oh, a Szepi! Milyen gyönyörűen hegedült... Elment Ausztráliába aranyat keresni, — végezte könnyek között a leány.

— Nagyszerű! — ütött térdére barátom. — Ez nagyszerűen passzol! Most legjobb lesz, ha visszatér a zarkájába, kis Tilda. Felőra mulva sorra kerül a maga ügye. Figyelmeztetem, hogy az esküdtekre barátságosan, de mégis szomorúan nézzen és mikor majd én a kezemmel a homlokomat végigsimítom, kezdjen el sirni; tudja? No, a viszontlátásra!

Egy óra sem telt bele, mikor a tárgyalóterembe bevezették a vádlottat: Falbel Tildát és

első, nemcsak verekszik s győz, de ki sem merül. Bizunk a negyedikben is, amint bizunk az első háromban is s tudjuk: a magyar földben, melyen végighullámszik most a tavaszi vetések erdeje, él az a mag is, melyből május 29-éig ki kell kelnie annak a vetésnek is, melyből végső diadalaink fognak táplálkozni: a szülőanyánknak nyújtott negyedik főséges áldozatnak.

Mentül hamarabb, mentül több pénz gyűl össze, annál közelebb a diadalmas béke.

A gipszkezekről és gipszlábokról.

— Pesti levél. —

Az utca csupa verőfény, szebbnél-szebb toalettkben, pazarul szabott, bő ajkakban, magas-szárú, csizmaszerű topánkáiban, a legnagyobb gondatlanságban sétálnak a hölgyek szeladonjaik kísérete mellett. Minden utcasarkon virág, gyönyörű jácintok, orgonák, lilimok illatoznak, a kávéházak zsufoltak és a fiákkerek, autók óriási tömegben cikkáznak össze-vissza.

Isteni szép a tavasz...

Szemléldöm jobbra-balra, bevalom: a nőket nézem. Hiszen a nőkben éppen úgy gyönyörködhetünk, mint valamely képbén, vagy festményben. Pepitruhát látok feltűnni, amin van, az a formai tökély netovábbja... Megfordulnék, de valami, vagy inkább valaki belém ütközik.

— Bocsnát, megbotlottam. Még nem tudok járni, olyan vagyok, mint a gyerek, most tanulok járni...

Felcsudok. Istenem... egy szegény katona, akinek... akinek... nincs lába... A lába helyén valami vastamaszték van...

Mi ez? Révetegen nézek körül. Nini, most jut eszembe, hogy háboru van. Bocsnás meg nekem, Te sokat szenvedett és szenvedő hős, de oly szép az élet, oly szépen ragyog a nap, minden megült virág és gyönyörű hölgyek... Oly jól esik meflejtkezni, hogy háboru van és embereink ölnek, gyilkolják egymást...

Szivarért akarok nyulni, de jobbkezem nem éri el a zsebemet. Enje! Oh bocsnát... persze-

persze, én is megvagyok sebesülve... Igaz: Doberdó...

— Megyek próbálni! — szólal meg a hős.
— Próbálni? Talán ruhát tetszett csináltatni?... — kérdezem.

— Ad az állam nekem ruhát, — mosolyog.
— Talán színházi próbára?...

— De tréfás ember az önkéntes ur! Lábat megyek próbálni...

— Hát persze, hogy lábat... ejnye... ejnye...

— Itt a technológiai muzeumban vetek mértéket, már megvan a gipsz-minta és már három hónap óta várom a lábat, de előttem sokan vannak. 6532 a számom. Tessék velem jönni, egy pár lépés az egész, hiszen itt az épület...

Megindul előttem a vasláb, utána a hős és azután minden ellenkezés, kifogás nélkül én.

Lemegyünk a pincébe, mindenütt gipszkezek, gipszlábak... Olvasom a neveket: Tóth István 1345... Weisz Izrael 4500... Alibegović Hasan 3020...

Más termek. Vasvázak, bőrreszek, csavarok... és ebből mindből jó láb lesz... a vasváz: a hus... a bőrresz: az emberi bőr; a csavarok, rugók: azinak... Oh haladás, technika!...

— Képzelve csak, már egy hónap mulva kész lesz az én lábam, — szólal meg az én hősöm s egészen belepír az arca, — Istenem, egy hónap mulva már eljárhatom a kállai kettőst!

Zsibong az utca, a villamosra most száll fel egy nő, de formás lábai vannak!... Eh, miért nincs hatalmamban a gipszkezeknek és lábának azt mondani: legyetek hullás, legyenek inatok és menjen mindegyik tulajdonosához és működjön úgy, mint azelőtt!...

Sebesültszállító autók rohannak el előttem bösz szirénázással...

LUKÁCS LAJOS.

Ellenségeink egyetlen reménye ma már a mi gazdasági és pénzügyi kimerülésünk. Ettől a reményüktől most megfoszthatjuk őket: jegyezzen mindenki az új hadikölcsönből! Jegyezni lehet az Alsólendvai Takarékpénztárnál és az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztárnál előnyös feltételek mellett.

leültették a vádoltokat padjára. Tilda nagyon halavány volt és fáradtnak látszott.

— Jó színész nő lett volna a kicsi, — sugta barátom.

A vádlévíz felolvasása után a bíró kérde: vannak-e tanúk? Csak kettő volt, a mosónő és a rendőr. A hozzájuk intézett kérdésekre nyugodtan és korrektül feleltek. Azután szólásra emelkedett az ügyész. Inductíve és deductive bizonyította, hogy más nem lophatta el az ékszereket, mint Falbel Tilda, kinek a kofferjában azokat meg is találta, végül dilemmatice oda konkludált, hogy a lányt meg kell büntetni, dacára kellemes és bánatos külsejének, mely azonban tettét is lehet.

Mikor az ügyész leült, a teremben levő minden hallgató meg volt győződve arról, hogy a kis Tildát elítélik, még pedig szigorúan. Most feláll barátom és messzecsengő, érces hangon kezdte:

— Az ügyész ur szavaiból a teljes jóhiszeműség cseng ki, azonban ha beszéde fenekére tekintünk, belátjuk, hogy okoskodása egyetlen falsumon épült fel. Ez a falsum pedig az a legterhelőbbnek látszó bizonyíték, hogy az ékszereket Falbel Tilda kofferjében találták meg. Ez tény. Azonban ezzel még a vádolt bűnössége nincs bizonyítva. Avagy talán bizonyította ügyész ur azt is, hogy az ékszereket Falbel Tilda tette, vagy hogy ügyész ur kifejezésével éljek: dugta a kofferbe? Nem, esküdtek uraim, ez nincs bizonyítva. Sőt tovább megyek. Védencem bűnössége még akkor is kétséges lenne, ha bizonyítva,

hogy ő tette vagy dugta el az ékszereket, mert tehetné volna azt jóhiszeműleg is, egy harmadik személy közbenjárása által. En, tanulmányozván védencem lelkületét, rájöttem, hogy ő ilyen csunya és büntetendő cselekményre nem képes. Kutattam, kerestem, míg végre fáradozásomat siker koronázta. Uraim! Falbel Tildával együtt lakott a mosónőnél egy fiatalember, ki szereimi ajánlatokkal üldözte erőnyes védencemet. Szerelme jeléül ajándékozta neki ama ékszereket, melyeket nála találtak. Az ifjú pedig, mikor látta, hogy büne kitudódott, megszökött s már utban van Ausztrália felé! Uraim, azt hiszem kinyitottam a tévedés rozsdás lakatját, melyet az igazság börtönére kovácsolt az ügyész ur! — kiáltozta barátom és végigsimította izzadó homlokát.

Tilda eddigi piyerégése most egyszerre szivszagot zokogással fajult. Barátom ismét felemelte csengő szavát:

— Hiszen csak rá kell nézni erre a szende, ártatlan, megkínzott leányra, há! nem lehetetlen el az ügyész ur ferde vádjára alapján elítélni?! De uraim, a tények beszélnék és azt hiszem, a megismétlése azoknak, miket elmondottam, a bölcs esküdtek uraim előtt felesleges, kérem tehát védencem felmentését!

Az esküdtek meghatva vonultak vissza tanácstermükbe, a közönség pedig észrevehető melegséggel szemlélte barátomat és a fiatal, szép kis Tildát. Mikor az esküdtek és a bírák néhány perc mulva visszatértek helyeikre, nagy csendben emelkedett fel a bíró és kihirdette az ítéletet:

Orosz Lengyelországi emlékek

Irja: Sz. E., zászlós.

VII.

Junius 12-én hajnalban indultunk Malkovicén át Baligródra. 35 kilométeres utunk fáradsámtól enyhítette az, hogy Baligródon pompás fürdőre akadunk. Felülültem, de még mindig fáradtan hevertem el köpenyemen az Isten szabad ege alatt, balkaromat nevezve ki vánkossal. Csakhamar három szép zsidóleány megszánt s egy kis fiuval vánkost küldtek. Kisvártatva jött a második vánkós is, de kihurcolkodtak a leánykák is a szobából s tölem négy lépésreire letelepedtek. Persze alvás helyett kurizálnom kellett, még hozzá lengyelzsido jargonban. Hogy megértették, azt onnan vélem, hogy meghívtak jó zsonnára. Később vacsora következett, éjjelre pedig tollas ágyat vetettek számomra. Igaz, hogy az alvás csak elmélet maradt, mert az óslakók rokonai egész éjjel kellemetlenkedtek.

Masnap délelőtt utunkat a Legi hadihídon át folytattuk Osiek irányában a Visztula völgéig, regényes vidéken. A homoktenger fogatinkat és konyhánkat elakasztotta, ugyannyira, hogy délben ebéd helyett szorított derekszíjjal kellett beérnünk. — Este még mindig nem mutatkoztak a konyhakocskis s így vacsora sem került.

Reggel egy kulacs feketekávéval folytattuk utunkat. Délben végre utolérték bennünket a konyhakocskis s kiosztották a tegnapiról maradt menziszt. Istenem, de jó volt! Nem volt kritika.

Junius 15-én már megint Galiciában jártunk, miután a regényes kis Porebi községnél átléptük a határt. Kétségbeesve tapasztaltam katonám nagyszámú lemaradását, amit az előző napi bójt és a forró homoktól feltört lábak okoztak. Szerencsémre embereim mind visszatértek s rekvirált fogatokat szállították őket utánunk, Lipnicére.

16-án vacsoránkat már Sokolov városkában fogyasztottuk el. Ez a város feltűnően ép volt s az élet feltűnően háborumentesen folyt már benne, csupán a kifosztott üzleteliségek emlékeztettek az oroszok vandalizmusára. Szállásunkon, ami már többször is megesezt, a házigazdát jótalanul elhurcolták katonának az oroszok. A megremült s férje után bánkódó asszony hosszú panasza után leirta nekünk az urát s kért, hogy ha találkoznunk vele, ne löjjük agyon. Legjobban szeretete volna férjét elfogatni s hozzá hazaküldetni. Megvisszaltuk, amennyire tudtuk, szegény asszonyt.

Junius 17-én kora hajnalban felszereltünk, hogy idejében beérjünk Grodzisko-ra. Életemben itt láttam a leghosszabb futat. Már délelőtt 10 órákor beértünk Grodziskóba s folytonos menetelés után délután 2 órákor értünk a végére. Ez tulajdonképpen három egyesített, teljesen összefüggő község volt, különböző jelzőkkel ellátott Grodzisko elnevezés alatt. Hossza 20 km. lehetett.

— Falbel Tilda! A törvény nevében és az esküdtek igazmondása alapján Önt, minthogy a terhére rótt cselekmény elkövetésében ártatlannak bizonyult, a vád és a törvényes következmények terhe alól felmentem. Ön szabad!

Zugó taps és éljenzés volt a felelet. Barátommal kifelé indultam a teremből. Az előcsarnokból kilépve, a széles lépcsőzetben találkoztunk össze ismét Tildával. Mintha ki lett volna cseréve. Amint a félelem, a drukk elmúlt, ismét a régi kis demidom lett. Pizse orrcsóját magasan hordva fogadta barátságos köszöntésünket. Hozzánk lépett.

— Hanem ezt nagyszerűen csinálta, kedves barátom, — szolt, miközben barátom kezét szorongatta. — Ezért hálás leszek önnek... Micsoda hazugságot táltal fel nekik! Jessas, ha rá gondolkolok! — és édes csengő kacagásban tört ki. — De hogyan elhitte mindent! Még maga is...

— En?

— Igen. Mert a Peperl ott vár a sarkon!

Kövé meredten néztünk a kis démon után, míg Szepeije karján el nem tűnt egy mellékutcában. — Látja, ilyen az élet, barátom, — szolt hirtelen az ügyvéd. — Itt a tárgyaló-teremben mindennap ér benntek valami meglepetés, látnak egy-egy karakterisztikus szikrát, melyben humor, életkedv és igazság van. De csak a „tyuk-perkben“...

Visszatértünk a barba és megittunk egy pohár cocktailt a kis Tilda egészségére.

Junius 18-án reggel 4 órakor folytattuk utunkat a Viszlán és Vislókán keresztül, hidászaink mesteri fahidjain. Érdekes találkozásunk volt e napon egy 30,5 cm.-es mozsár-üteggel. Noha a ponyvával leterített alkotmányok csak sejtetni engedték magukat, de képeletünk megalkotta az impozáns képet. Súlyukról azonban helyes fogalmaink lehettek, ha az elég szilárd uton nyomukban támadt két árokszerű kerékcspást néztük. — A Sannál láttuk a hatalmas hidfővédőműveket, amiket az oroszok bevehetetlennek tartottak. Valóban tovább tarthatna volna magát a nagy raffineriával megépített hatalmas erőd, ha — magyarok védtek volna és nem oroszok. Siennia-ván lehangolt bennünket az a látvány, amit e még nemrég szép és népes városka nyújtott. A házakat az ekrazit-bombák szétlőtték és felporkolták. Még a romokban is megragadta figyelmünket több régi épület, mely a goth és a renaissance stíl művészi egyesítéséből keletkezett. Sajnos, e remekművek még akkor is füstölögtek. Innen vonafedezetekkel rendeltem ki fél századdal, Cleplici-ig. Itt két napot töltöttünk, általában pihenés közt. A lakosság nem valami szívesen fogadott bennünket, sőt általában az életünk ellen is tört. Egy mézesbábos mérgezett süteményeket árult katonáink között, melytől néhányan megbetegedtek. A mézesbábos lába alól 10 centiméterre eltolatott a föld...

Háboruban nem sokat komédiázunk, a life-ránsoknak ügyeskedni kell, hogy rajt ne csipjék őket — különösen itt künn a gyepen.

A csáktornyai főszolgabírói állás betöltése.

Szilágyi Dezső 97 szótöbbséggel győzött.

— Saját tudósítónktól. —

Zalavármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 8-án, hétfőn délelőtti népes közgyűlést tartott. A szokatlanul nagy érdeklődésnek az volt az oka, hogy a különben érdektelen tárgysorozatban két választás is szerepelt: a Szalma y József elhalálózásával megüresedett csáktornyai főszolgabírói állás és az ennek betöltésével megüresedő egyik szolgabírói állás betöltése.

Főleg az érdekl. vidékekről nagy csomó megyebizottsági tag utazott a megyegyűlésre. Az alsólendvai, a csáktornyai és a novai járások megyeatyái majdnem egytől-egyet ott voltak. Két pályázó volt: Szilágyi Dezső alsólendvai tb. főszolgabíró, aki a csáktornyai főbírói hivatal Szalma y halála óta vezette, és Farkas Kálmán novai főszolgabíró. A harmadik pályázó, Huszár Pál csáktornyai tb. főszolgabíró, időközben visszalépett. Szilágyit az alsólendvai és csáktornyai járás, míg Farkast főleg a novai járás megyebizottsági tagjai támogatták minden erejükkel.

A közgyűlésen dr. sipeki Balás Béla főispán elnökölt. A hatalmas természet kánikulái meleg töltötte meg. Kipirult arcu, hangosan vagy sutogva argumentáló, korteskedő urak mindenféle. Megállapítható könnyen, hogy a „Szilágyi“ nevet többször említik, mint a „Farkas“-t. Szilágyinak jóval nagyobb pártja van, mint Farkasnak, ezt látja mindenki, de azért nem lehet semmit se biztosan tudni, mert híre ment, hogy a Farkas-párt megtelepést tartogat. A meglepetés azonban elmaradt.

Mikor a főispán megnyitotta a közgyűlést, felállt dr. Hajós Ferenc csáktornyai orsz. képviselő és indítványt tett, hogy a tárgysorozat első pontjának a választásokat tegyék meg. Az indítványt a bizottsági tagok egyhangú lelkesedéssel elfogadták. Ezután nagy érdeklődés mellett megindult a szavazás. Összesen 307 szavazatot adtak le, melyből kétszázket szavazat Szilágyi Dezsőre s 105 szavazat Farkasra esett. Szilágyit tehát 97 szótöbbséggel megválasztották. A választás eredményét a Szilágyi-pártiak harsány éljenzéssel fogadták.

Az éljenzés és lármá lecsillapulása után az alsólendvai szolgabírói állás (Szilágyi helyének) betöltésére került a sor. Itt is két jelölt állt szem-

ben egymással: az egyik Balogh Endre zalavármegyei árvaszéki aljegyző, a megye nagybuzgalmu tisztviselője, a másik Nedecky Sándor zalai származású pozsonymegyei szolgabíró, kik közül alsólendvai szolgabíróvá Balogh Endrét választották meg nagy szótöbbséggel. Balogh helyére megyei árvaszéki aljegyzővé egyhangulag dr. Szécsényi József közigt. gyakoronokat választotta meg a közgyűlés.

A választások lezajlása után a bizottsági tagok nagyrésze elhagyta a termet s kongó üresség mellett tárgyalták a tárgysorozat többi pontját.

A győzelmes Szilágyi-párt egész napon át lelkesen ünnepelte Szilágyit, az új főbíró s a felhath vonattal utaztak el Alsólendva felé. Utközben is egész idő alatt őszinte ünneplések középpontja volt Szilágyi, akit az alsólendvai vasúti állomáson jóbarátainak és ismerőseinek nagy tábora idűvözött. Virágot is kapott, sokat is.

Szilágyi Dezső főszolgabíró utról, aki egy évtizednél hosszabb időt töltött városunkban s itt mindenki szerette, fájó szívvel, meleg bensőséggel búcsuzunk. Új állásában, ahova a bizalom és szeretet emelte, vezérelje szerencse, hogy általunk oly hosszú időn át tapasztalt tevékenységével járásának boldogulásán és főként magyarosításán minél eredményesebben dolgozhasson.

HIREK.

Egyedül.

Korán volna még a ködben elpihenni,
Virágos mezőkön akarok bolyongani...
Nem temetkezem el, hirt adok magamról,
Csak arcom lett halvány s dal nem cseng ajkamról.

De mikor szobámra fátólvon a homály,
Kezem összeteszem s fohászom Hozzá száll...
S mint így messze járva, arcom a láztól ég,
Inkább távolodom, mint közeledek feléd...

Maradni van kedvem, de jobb volna menni,
Ahol tavaszodik, könnyebb ott pihenni...
Mert itt börtön minden, a bilincset hordom,
Ézért néma ajkam s halovány az arcom...!

(Pacsá) Tóth Irénke.

Idegen ur

megint eltévedt Lendvára s persze egyenesen a „Központ“-ba nyitott.

A cigány pont ott folytatta, ahol augusztus 2-án, mikor Idegen ur utoljára itt volt, abbahagyta.

— Bácsi, — szót nyelje dorndorral az Idegen a primáshoz, — maga azóta egyfolytában ezt huza?

— Nem, nagyságos ur, tudok még másik két nótát is, — szót a primás.

— Hát azt miért nem játssza?

— Hát, tetszik tudni, ezt már ugy megszokta a vonóm, hogy már magától játssza!

— Örrriásssi! Hát mit szólnak a vendégek?

— A vendégek, kérem? Ha nem tetszik nekik, húzassanak a fogorvosnál!

— Nagyszzerrrr! Maga az én emberem! — szót az Idegen hidegen. — Hát tud-e valami nehezre is elhuzni?

— Hogyne tudnék, méltóságos ur! Mi legyen az?

— Valami nehéz. Nagyon nehéz!

— Elhuzom én, kegyelmes uram, akár milyen nehéz is! — pislogott a primás.

— Elhuzza?

— El én.

— Hát akkor huza el a — Szentháromság-hegyet! Nem látom tőle Csentét! — szót az Idegen és sarkon fordult, hogy a nótá másik felét jövő év ilyenkor tovább hallgassa...

— **Uj járásbíró.** A hivatalos lap közli, hogy a király Lovass Gyula alsólendvai kir járásbírosági albíró járásbíróvá nevezte ki.

— **Előléptetés.** Öfelsége a király dr. Kiss Elemér 48-ik gyalogezredbeli hadnagyot, alsólendvai ügyvédet főhadnaggyá léptette elő.

— **Kitüntetés.** Öfelsége a király Bellosics Károly honvéderőnagyt, néhai Bellosics János alsólendvai földbirtokos fiát, az ellenség előtti tanúsított vitézs és eredményes magatartása elismeréséül a III-ik osztályu vaskoronarenddel tüntette ki.

— **Halálozás.** Mint igaz részvétellel értesülünk, Sütő Károly oroszvegi h. körjegyző, lapunk éveken át volt szorgalmas munkatársa, vasárnap reggel 29 éves korában, 3 évi boldog házasság után elhunyt. Halálát fiatal neje kívüli nagyszámú rokonság siratja.

— **A 19-36 évesek ujasorozása Alsólendván.** Mint tudvalevő, a honvédelmi miniszter elrendelte a 19-50 éves egyének ujasorozását. Egyelőre azonban csak 19 évtől 36 éves életkorig soroznak, míg az ennél idősebb korosztályok később kerülnek szemlére. A 19-36 éves „untauglich“-ok ujasorozása Alsólendván a következő napokon lesz: Május 17-én: Alsólendva nagyközség és a zorkoházi körjegyzőség; május 18-án: Alsólendavidéki, bagonyai és gyertyánosi körjegyzőségek; május 19-én: Szentgyörgyvölgyi, bántornyai és zalabakcsi körjegyzőségek; május 20-án: Belatinici, Cserföldi és lendvavásárhelyi körjegyzőségek; május 21-én: Récicsi, csesztregi, murabaráti és reszneki körjegyzőségek. A sorozás polgári orvosa ezúttal is dr. Józsa Fábán alsólendvai járási orvos, elnöke pedig Karabélyos Elek ny. ítélőtáblai bíró lesz.

— **Uj hadnagy.** A király Walters-Vidker József 20-as honvédszászlót, az Alsólendva-Dörk Takarékpénztár könyvelőjét, hadnaggyá nevezte ki.

— **Hozian látván újabb kitüntetés.** A katonai rendeleti közlöny közli, hogy a király Hozian István pilóta-törzserőrmestert az első osztályu vitézségi érdemmel ismételtlen kitüntette.

Hozian katonai karrierjével már több ízben foglalkoztunk. Szézületes gyorsasággal emelkedett a kis alsólendvai mechanikus-inas a háború folyamán a pilóta-törzserőrmesteri polcig s e közben a kitüntetések egész tömegét nyerte el. Kapott már nagy ezüst érmét, kis ezüst érmét, bronz érmét, dicsőségi oklevelet s mindezek fölén nemrég törzserőrmesterré léptették elő, ami, tekintve Hozian fiatal korát (mindössze 23 éves), eddigi kitüntetései között a legnagyobbak számát. Hozian egy újabb bravuroz repüléséért a napokban másodsorozor is megkapta a nagy ezüst vitézségi érmét. Erről emlékezik meg most a katonai rendeleti közlöny s mi ehhez csak azt tehetjük hozzá, hogy így szereznék hirt, dicsőséget a magyar névnek az alsólendvai fiuk...

— **Rézgalic-kiosztás.** Emilitettük már, hogy a földmívelésügyi miniszter Zalavármegye elsőszöben rézgaliczükségletére 1600 métermázsza (16 vagon) rézgalicot utalványozott. Alsólendva és az alsólendvai járás községei ebből a mennyiségből 55 métermázszt kaptak. Alsólendván a rézgalicot a mult héten osztották ki a szőlősgazdáik között, egy katasztrális holdnyi szőlőterületre egységesen 5 kilót és 65 dekát számítva.

— **Uj vasúti megállóhely Csáktornya és Alsólendva között.** A szombathelyi Máv. üzletvezetőség méltányolta a csáktornyaiak régi óhaját s a Csáktornya és Alsólendva közti vasúti vonalon, a csáktornyai laktanya előtt feltételek megállóhely létesítést. Már május elsje óta itt ezen a feltételes megállóhelyen is megáll a vonat. Mindenki felszállhat vagy leszállhat ezen a helyen, sőt podgyászt is fel lehet adni. Aki tehát Csáktornyára utazik és benn a városban van dolga, annak ezután nem kell a várostól távol eső pályaúvarig utazni, hanem leszállhat a Festichek-utca végében levő kaszárnya előtt s így jóval előbb ér be a városba.

— **Körjegyző-választás.** Damása községben a napokban töltötték be a megüresedett körjegyzői állást. A választáson Gájássy Lajos perlaki főszolgabíró elnökölt. Az állásra Seregélyes Kálmán muracsányi adóügyi jegyző és Boda Miklós szentadorjáni aljegyző pályáztak, kik közül egyhangulag, nagy lelkesedéssel Seregélyes Kálmánt választották meg a körjegyzői állásra.

— **Korábban lesznek a vizsgák.** A kultuszminiszter rendeletet bocsátott ki, melynek értelmében az ország összes középiskoláiban június 3-án ér véget az idei iskolai évad. Junius harmadikáig be kell fejezni a záróvizsgálatokat és a bizonyítványkiadásnak is meg kell történnie. A rendelet hatálya kiterjed az összes gimnáziumokra, reáliskolákra, polgári és kereskedelmi iskolákra, valamint a tanítóképző-intézetekre is.

— **Nem lesz plakát a 18 évesek bevonulásáról.** Még lendvai sorozásuk napján közöltük, hogy a 18 éves regrutáknak május 29-én kell bevonulniuk. A bevonulás dátumát különben már a bevonuláskor rávezették mindenkinek a népfelkészítő igazolványi lapjára. E rendelkezés folytán tehát a szokásos bevonulási hirdetőményt (plakátot) nem fogják kiadni.

— **Hadikölcsön-jegyzés.** Zalavármegye törvényhatósága a negyedik magyar hadikölcsönből félmillió koronát jegyzett.

— **Kitüntetett cigányprimás.** A katonai rendeleti közlönyben olvassuk, hogy a király Balogh Károly közvitézt rettenetesen hősiességéért a nagy ezüst vitézségi éremmel tüntette ki és ugyanekkor tizedessé léptették elő. Balogh polgári életben a csáktornyai cigányzenekar primása, ki ugylászik, a fegyvert is forgatja olyan jól, mint a vonót.

— **A tábori csomagokat nyitva kell a postára vinni.** A közönség ismételt figyelmeztetésére a tábori csomagokban még mindig könnyen romló élelmiszereket is küld. Minthogy a táborba címzett csomagok elszállításra és a címzettek kézhez való juttatása sokszor nagyon körülményes és hosszadalmas, úgy, hogy a tábori csomagokban küldött könnyen romló élelmiszereket kivált a nyári időszakra teljesen megromlanak s nemcsak a címzett részére válnak hasznavetetlenekké, hanem a közegészségügyet is veszélyeztetik: a kereskedelmi miniszter ismét figyelmezteti a közönséget, hogy tábori csomagban könnyen romló élelmiszert ne helyezzen el. Az alsólendvai postahivatal ennél fogva felhívja a közönséget, hogy a tábori csomagokat feladás végett a jövőben **nyitva vigyék a postára**, ahol a csomag tartalmát átfogják vizsgálni s csak azután zárhatók le. Lezárt tábori csomagot tehát nem vesz fel a posta.

— **Kiesett az emeleti ablakból.** Különös baleset történt a tegnapi virradó éjjelen városunkban. Pénteken a Korona-szálló egyik emeleti utcai szobájában megszállt G. József környékbeli ember egy marhakereskedővel. G. Józsefet másnap hajnalban a Korona-épület Deák-tér felé néző frontján az aszfalton találták meg — aiva. Felkötötték, de nem tudott ráállni a lábára. Kiderült, hogy G. egy különös balesetnek az áldozata. G. ugyanis a szobában éjjel felébredvén, kiakart menni valamire, de az ajtó helyett az ablakon lépett ki (az ablak meglehetősen alacsonyan van) és az emeletről az utca aszfaltjára esett, ahol — valószínűleg ittas lévén — elaludt. Az eset annál furcsább, mert az ablakon, az ablak feléig vasrács van s G.-nek előbb a rácsot át kellett másznia. G. az esés következtében a lábán sebesült meg könnyebben.

— **A katonák két heti szabadsága.** Sokszor érkeztek érdekes kérdések arra nézve, hogy azok a legénységi állománybeli katonák, akik állandóan a harcstérben vannak, milyen időközönként kaphatnak újabb két heti szabadságot. Erre való tekintettel ebben a kérdésben a következő intézkedés történt: A fronton levő legénységi állományhoz tartozó katonák hat hónap elteltével, azok pedig, akik nincsenek a fronton, kilenc hónap leforgása alatt kaphatnak ismét szabadságot.

— **Rekvirálják a rézkiilincseket is.** A hadvezetőség tervbe vette, hogy legközelebb felhívással fordul a közönséghez és kéri fogja a tulajdonában levő rézkiilincsek átengedését. A beszolgáltatott rézkiilincsek ellenében megfelelő nagysága és minőségű vaskiilincseket szolgáltatnak ki.

— **Gyanus halál az iskolában.** A mura-szombati járáshoz tartozó Vasnyires községben, az elemi iskola negyedik osztályában előadás közben hirtelen meghalt Miholics Szidónia, egy vasnyiresi földműves 10 éves leánykája. A hatóságknak bejelentették az esetet, amely a helyszínen kiszálva, a kis Miholics Szidónia tanulóársának egyértelmű vallomásából megállapította, hogy Pálfy Lajos tanító előadás közben a kisleányt

bottal megverte, a verés után a kisleány rosszul lett, összeesett és rövidesen meghalt. Pálfy Lajos tanító beismerte, hogy egy cseletlansággal pálcával megverte a gyermeket, azonban kizártnak tartja, hogy a gyermek ennek következtében halt volna meg. A hatóság erre elrendelte a kis holttest felboncolását. A boncolás folyamán megállapítást nyert, hogy a kis Miholics Szidónia halálát, aki szívbeteg volt, szívszélhűdés okozta, de megállapította azt is, hogy a gyermek ijedsége és a halála között okozati összefüggés van. A boncjegyzőkönyv a kir. ügyészséghez került, amely még nem hozott határozatot a továbbiak felett.

— **Tűz Zsitkócon.** Zsitkóc községben hétfőn délelőtt tűz ütött ki. A község egyik végében Király Imre portáján kigyulladt egy gazdasági épület. Király, aki katora s jelenleg szabadságon van odahaza, hétfőn egész házanépével kint a mezőn dolgozott s így a tűz kitörésekor senki sem volt otthon Királyéknál. A nagy szélben a tűz óriási sebességgel terjedt át az istállóra, majd pedig a lakóházra. Az istállóban két szép marha, a lakóházban az összes berendezés, az ólban három nagy disznó a tűz martaléka lett. Mire Királyék a veszedelem hírére hazaszaladtak a mezőről, virágzó kis vagyonuk üszkös romokban hevert. Királyék háza meglehetősen távol-ságban volt a falu többi házaítól s így a tűz — szerencsére — nem terjedt tovább, különben a nagy szélben sokkal nagyobb méreteket öltött volna a veszedelem. A tüzet valószínűleg gyermekek okozták játék közben, akik Királyék távollétében a portára mentek játszani. A vizsgálat megindult.

— **Kamatláb-leszállítás.** A Belatincevidéki Takarékpénztár r. t. értesítette az üzletfeleit, hogy május 1-től kezdődőleg a betétek után 4% kamatot fizet.

— **Analfabéták a világháború hadseregeiben.** Érdekes világot vet az egymással hadban álló országok közművelődési viszonyaira az analfabéták statisztikája. E szerint az irni-olvasni nem tudók száma minden 1000 katonánál:

az orosz hadseregben	617
a szerb hadseregben	413
az olasz hadseregben	306
a magyar-osztrák hadseregben	220
a belga hadseregben	92
a francia hadseregben	30
az angol hadseregben	10
a német hadseregben	5

— **Egy muraközi huszár szökése orosz fogságból.** Kalsán Jeromos ligetvári lakos a múlt évben orosz fogságba esett és Vladivosztkóba került. A szülei most Kína fővárosából, Pekingből levelet kaptak tőle, amelyben azt írja, hogy rossz ellátásban és bánásmódban részesült, amellyel nagyon sokat kellett dolgoznia és ezért megszökött a fogságból. Sok viszontagság után eljutott Kínába és reméli, hogy valami módon sikerül hazajutnia. Kalsán a zalaegerszegi 6-os honvédszázadban szolgált.

A hadikölcsön-jegyzés útján biztosíthatja mindenki legjobban tőkéjének legbiztosabb jövedelmezőségét!

— **Felvétel a csáktornyai tanítóképzőbe.** A csáktornyai áll. tanítóképző-intézetbe való felvételről május 31-ig lehet folyamodni. A minisztériumhoz címzett kérvényhez mellékelendő: a születési, orvosi és szegénységi bizonyítvány, a III. osztályú bizonyítvány s a IV. osztályú felvételi értesítő. A felvett növendékek bizonyítványuk minősége szerint ingyenesek, feldíjasok (havi 20 korona) s teljes fizetések (havi 40 K); ezért az internátusban az ellátáson fölül lakás, fűtés, világítás és mosás is jár. A kérvények az intézet igazgatóságánál nyújtandók be.

— **Rágalmazásért elítélt orvos.** Marton Adolf dr., jánosházi orvos levetelt intézett a jánosházi Vörös-Kereszt Egyelvet, melyben Götzl Gyula dr.-t, az ottani hadikórház vezetőjét különféle visszaélésekkel vádolta meg, többek között azt állította, hogy a kórház egyik katonai írnoka a hivatalos órák alatt Götzl sógorának, Kohn Károly fűszerkereskedőnek üzletében segédi teendőket végez, hogy a fennálló rendeletek ellenére Götzl a gyógyszereket Kohn Károlytól szerzi be, hogy a ruhajavításokat Götzl a rokonaival végezteti és strohmannal vette fel a pénzt és ebből rokonsága gazdagszik, végül hogy napszámosszerű nyugtatókat állítottat ki anélkül, hogy a ruhákért járó pénzt kifizette volna. A levében foglalt vádak folytán a katonai hatóság vizsgálatot indított, melynek során a vádak valótlannak bizonyultak. Erre az ügyesség rágalmazás miatt vádat emelt dr. Marton Adolf orvos ellen, aki a szombathelyi törvényszék a minap három hónapi fogházra és 500 kor. pénzbüntetésre ítélte. A vádlott az ítélet ellen felebbezett.

— **A háború hiénája.** A háború új teret nyitott a szélhámoságra. A legtöbb visszaélés, csalás ma a jótékonyaság körül fordul elő. Leletlen emberek járják be az országot s különféle utakon férköznek a közönség áldozatkészségéhez. A csalásnak ez a módja annál elítélendőbb, mert olyanok rovására megy, akik legjobban rászorultak a jótékonykodásra. A periahi főszojgábiró a vármegyei hivatalos lap legújabb számában figyelmezteti a közönséget, hogy Zalamegyében most Ebenspanger Sándor nevű damásai lakos él vissza a nemes lelkek jóhiszeműségével, hazafias áldozatkészségével. Ha a jeles férfi valahol feltűnne, át kell adni a hatóságnak.

— **Nyolcszáz örült Zalamegyében.** Az alsipáni hivatal statisztikát készítettett a vármegye területén lévő elmebajosokról. A kimutatás szerint a megyében 765 örült és hülye áll háziápolásban, mert az országos elmeintézetekben nincs hely a számukra. A legutóbbi hetekben tizenegy emberen tört ki a dühöngő örüllés s ezek közül csak hetet tudtak teboldyában elhelyezni. Igen valószínű, hogy a háború növelte meg ilyen ijesztő módon az elmebajosok számát.

A IV-ik magyar

HADI KÖLCSÖN

hivatalos jegyzési helye

az

Alsó-Lendvai Takarékpénztár.

— **Tolvaj orosz fogoly.** Alsólendván a Korona-szaló tulajdonosánál volt gazdasági munkán Welikovicznik Todor orosz hadifogoly. A fogoly kedden éjjel szálláshelyén feltörte egyik fogolytársának a ládáját és abból 22 korona készpénzt és egy zsebkést ellopott, azután megszökött. A csendőrség keresi.

— **Megint jelentkeztek szökevény orosz foglyok.** A héten két csapat orosz fogoly is jelentkezett az alsólendvai csendőrségen. Az első csapat négy tagból, a másik három főből állott. Mindannyian gazdasági munkára voltak kiadva s a gazdáiktól szöktek meg, az élelmezés miatt. Több napi bolyongás után elvetődtek Lendvára s az itt dolgozó orosz foglyok rábeszélésére önként jelentkeztek. A csendőrség Zalaegerszögre kísérte őket az ottani fogolytáborba.

— **„A Társaság”** legújabb számának tartalmából kiemeljük Malonyi Dezsőnek, a váratlanul elhunyt belletristának az Országos Kaszinó harmadik Tavasz Estéjén felolvasott gyönyörű novelláját, Návay Aladár cikkét a magyar társaságról, Szabó István önarcképét és tárcáját, Sági János pompás érdekes cikkét, Sziny Lajos költeményét. Ezenfelül több apróbb cikk teszi változatosabbá az új számot, mely ezáltal is kitünően van illusztrálva. A Társaság előfizetési ára egész évre 18 K, félévre 10 K, negyedévre 5 K. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal Budapest, Dunapalota-szálló.

— **A kapitány ur.** A „Világháború Képes Krónikája” legutóbbi számában olvassuk:

Öreg legényeket tanítanak a haditudományokra. Mindegyiknek a váliát négy X nyomja. A legtöbb szolgálta is már a legfelsőbb hadurak a régi világban, amikor még más volt a haditudomány.

Egy altábornagy látogatja meg az öreg csontokat. Beszédgetésbe elegyedik velük.

- Hogy hívják?
- Németh Sándornak, jelentem alásan excellenciás uramnak.
- Hová való?
- Zalabaksára.
- Hány éves?
- Negyvenhárom vagyok.
- Volt-e katona?
- Igenis voltam.
- Melyik ezredben?
- A 48. gyalogezredben.
- Melyik században?
- A másodikban.
- Ki volt a századparancsnok?
- S. kapitány ur.
- Milyen ember volt?
- Finom ember volt.
- Nézzen meg jól.
- Parancsára.
- Ismer-e?
- Nem.
- Ejnye, hát én vagyok S. kapitány. Azóta altábornagy lettem. Nagyon megöregedhettem, hogy nem ismer meg!
- Bizony, mi türesz-tagadás! Jelentem alásan excellenciás altábornagy urnak, megöregedett a kapitány ur!...

— **Az „Ország-Világ”** legutóbbi száma a következő érdekes tartalommal jelent meg. Szöveg: Heine Henrik (fordító: Naményi László): A remet vállastudomány és bölcsészet története (folytatás), Fonyó Berta: Önkéntes apólonó, Kampis Mici illusztrált verse, A Mária-kongregációk hadintézményei, Páncél Lajos: Sebesség Géza és társulata, Zsirimentes kiállítás a Nemzeti Szalonban, stb. Rendes rovatok: Színház, Művészet, Irodalom, Zene, Hírek, Közgazdaság, Sport, Sakk stb. — Képek: Az olasz harctérről (két kép), A Mária-kongregáció hadikórháza (hét kép), A török birodalomból (négy kép), Rózsavölgyi Gyula, Almády Géza, stb. Az Ország-Világ előfizetési ára egész évre 16 kor., félévre 8 korona, negyedévre 4 korona. Kiadóhivatal: Budapest, V. ker., Hold-utca 7. sz. Aki az Ország-Világra előfizet, teljesben ingyen és bérmentve kapja meg az 1916. évi „Ország-Világ Almanach”-ot, ezt a pompás dísművet, mely most jelent meg és közel száz írónak és művészeknek a munkáját foglalja magában.

— **Mikor lesz vége a háborúnak?** Egy társaságban a legaktuálisabb kérdésről volt szó, hogy mikor lesz vége a háborúnak. Alaposan megvitaták a dolgot és mindegyik kimutatta taktikai és stratégiai tudományát, hogy ezzel támogassa véleményét. Végre megszólalt az egyik, aki eddig nem vett részt a vitában.

— Egyiktek sem tudja, mikor lesz vége a háborúnak, ez csak találgatás, de én pozitív tudom.

Általános érdeklődés. Hát mikor? — Majd ha Nyárádon Kohn Miksa kinyitja az üzletét.

— De mi köze ehhez a nyárádi Khonnak? — Mert ki van írva Nyárádon Kohn Miksa bezárt boltajtójára, hogy „a háború után kinyitattik.”

— **Szerencsétlenség az építésnél.** Nagykanizsán az új gyalogosi lakotanya építésénél szombaton délután borzalmas szerencsétlenség történt. Vas Mari munkásai az egyik épület második emeleti állványáról lezuhant s fejletőre esett. Orrán-száján azonnal kiömött a vér s eszméletét elvesztette. Haldokolva szállították be a városi kórházba. A szerencsétlenséget állítólag gondatlanság idézte elő, mert az állvány nem volt körülállatva.

Adakozzunk az elesett hősök özvegyei és árvái javára!

Hadsegélyező Hivatal főpénztára, Képviselőház.

A magyar kormány által kibocsátott

IV-ik

Hadi kölcsön

hivatalos aláírási helye
az Alsólendva-Vidéki Takarékpénztár R.-T.

139.1916. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Heidrich Zsófia végrehajtató javára az alsólendvai királyi járásbírósg 1913. Sp. II. 656/45. számú kielég. végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbírósg 1915. Pk. 3072/11. számú kiküldetést rendelő végzése alapján 1050 kor. követelés és járulékaik kielégítésére Pörszombat községben

1916. május hó 25-én d. e. 10 óraker

20 szekérményi széna és egyéb ingóságok 800 kor. becsértékben bírói árverés útján fognak eladni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kiküldött áron alul s a legtöbbet ígérő által megvetnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígért nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígérő a vételért le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netáni többletthez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Ezen árverést az 1908. évi XLI. t.-c. 20 §-a rendelkezéséhez képest mindazon végrehajtatók, foglaltatók és fölülfoglaltatók követelésének kielégítésére is elrendelem, akiknek javára fenti ingókra a foglalás mai napig foganatosított.

Kelt Alsólendván, 1916. május hó 10.

Havel, kir. bir. hajtó.

Az igen tisztelt Jegyző urak b. figyelmébe

:: ajánlom, hogy a hivatalosan előírt ::

felmentési javaslatok

nálam elkészültek s bármily mennyiségben kaphatók. — BALKÁNYI ERNŐ, Alsólendva.

XXXII-ik magyar királyi játékoncélú államsorsjáték

Ezen pénzsorsjáték remélhető tiszta jövedelme közhasznú és jótékony célokra fog fordíttatni. Ezen sorsjátéknak összesen 14885 nyereménye van, amelyeknek összes értéke 475.000 koronára rug készpénzben.

Főnyeremény 200,000 K készpénzben

továbbá:			
1 főnyeremény	30,000 K	20 nyer. a 200 K	4000 K
1	20,000	40	a 150
1	10,000	100	a 100
1	5,000	200	a 50
5 nyerem. a 1000 K	5,000	2500	a 20
5	a 500	25,000	a 10
10	a 250	2,500	14885 nyer. össz. 475000 K

Huzás visszavonhatatlanul 1916 június 15-én.

Egy sorsjegy ára 4 korona.

Sorsjegyek az összeg előzetes beküldése mellett a m. kir. lottójövedéki igazgatóságtól Budapest (Vámpalota) portmentesen küldetnek, ezenkívül kaphatók valányeni posta-, adó-, vám- és sóhivatalnál, az összes vasúti állomásokon s a legtöbb dohányüzemben és váltóüzletben. Játéktervet ingyen és bérmentve küld a Magy. kir. Lottójövedéki Igazgatóság.

Kedvező alkalom!

Elköltözés miatt

jutányos árban kaphatók

elsőrendű

zongorák, pianinók és harmóniumok.

B. WOLCKMAR

zongorakereskedése

MARBURG a D., Herrengasse 56.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhögés rekedtség, hurudat, elnyálkásodás és görcsös köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillért

kapható Alsólendván **Fuss F. Nandor**

gyógyszertárában.

180—136

Alsólendván, a Főut legszebb és legforgalmasabb pontján, ujonnan épült modern házban egy szép tágas

üzlethelyiség kiadó.

A helyiségben öt év óta egy modernül berendezett mézsárszék és hentesüzlet állott, mely a tulajdonos bevonulása miatt most megszünt. **Mészáros vagy hentesnek kiválóan alkalmas a hely.**

Bővebbet a tulajdonosnál:

Balkányi Ernőnél, Alsólendva

Előfizetők
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetők
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete. Nagy raktár uri-divat cikkeiben.

BECK OSZKÁR fodrásterme Főut, Tivadar-f. ház

DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMÉNYI JÁNOS babsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER FÜLÖP üveg-, porcellán-, fűszer- és vegyészárkereskedése.

FEHER ANTAL köröm- és koci-kovács.

FUCHS JÁNOS borbély- és fodrász, Főut.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és szeszallán-áru kereskedése.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata. Kényelmes bérkocsi mindenkor rendelkezésre áll.

GÖNCZ GÁBOR pékmester

Özv. GALLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő

GÜNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

Özv. GREGORENCICS JÓZSEFNÉ szikvizgyára, Alsó-utca.

GERICS JÁNOS vegyeskereskedése, sajtár-, szita- és kézikosarak raktára, szesz italok kismértékbeni eladása, a vasutállomás átellenében.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

HEGEDÜS SÁNDOR bútor- és épület-asztalos. Kész bútorok és különféle koporsók nagy raktára.

KLEIN DÁVID szállítási (spediteur) vállalata

LEVASICS FERENC építési vállalkozó és cementmunka készítő

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mazoio.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-ásági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője

NÉMETH PAL épület- és géplakatos.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

SCHRANTZ ELEK (Alsólendva, Templom-tér, dr. Filkor-féle ház) készít művészi fényképeket bármilyen nagyságban, jutányos árért. Felvétel minden nap. Fényképnagyításokat olcsón vállal!

SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szígyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus. Elvállalja varrógépek és kerékpárok javítását.

Id. SCHWARCZ SAMU fűszer-, liszt-, gabona- és szénkereskedése

STERMAN JÓZSEF ácsmester

SCHÖN JENŐ vegyészár- és bőrkereskedése a vasuti állomás átellenében.

SPIEGEL ADOLF, a vasuti vendéglő berítője.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedés.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TERSZTENYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász. Kész sirköraktár, Szentjános-utca

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÓRGY vas- és fűszerkereskedése

VARGA MÁTYÁS Alsólendva. Elad szőlőoltványokat a legjobb fajokban.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárkereskedése és Tip-Top-féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszafalu.

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédcis.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely

DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.

EPPINGER SALAMON és FIA kereskedése Csesztreg. Eternit-pala raktár.

EPPINGER JÓZSEF kereskedő Csesztreg.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST ADOLF vendéglős Rédcis.

FÖLDES MÓR „Royal”-kávéháza Csáktornyan.

FRANKÓ GEZA vendéglős Lendvaerdő (Renkőc)

FLESCH MANÓ vendéglős Rédcis.

FRIEDRICH JÓZSEF gabonakereskedő Belatinc

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GAAL SÁNDOR molnár Rédcis.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

HORVATH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

HERZFELD MÓR kereskedő Celdömölk.

HERZ MÓR kereskedő Velemér (Vasm.)

HARANGOZÓ JÓZSEF ujonnan megnyitott vendéglője és vegyeskereskedése Nagypalján.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése Lendvahosszafalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Göntérháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.

KOHN LIPÓT mesz-, cement- és deszka-nagykereskedése, Eternit-pala előrusítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javító műhelye Csáktornyan.

KANCZAL ISTVÁN vendéglős Rédcis

KONTLER KÁROLY kovács és gépész Lendvahosszafalu.

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.

LOVENYÁK VINCE borbély Lendvasárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvasárhely.

MOSONYI SÁNDOR kereskedése Resznek.

MAYER JAKAB kereskedő Muraszardahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmarton

NEMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza

PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester Nemesnép.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.

REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemenye.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok

SBÜL KAROLY vendéglős Radamos.

SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka-kereskedő, Adorjánfaiva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi.

SZABÓ FERENC cipész Lendvasárhely.

SZOCSAK LAJOS cipész Csesztreg

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.

STIMECZ ANTAL kereskedő Felsőszemenye.

TURNAUER BELLA kereskedő és vendéglős Murarev

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy

TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.

„VADÁSZKÜRT” nagyszálloda Budapest.

VADNAY GÁBOR bognár Lehővahosszafalu.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvasárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.

WALTERSDORFER IGNÁC sörkereskedő Ujpest.

WEISENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB uradalmi műmalma Böhönye (Somogy-m.)

A t. Vendéglős uraknak

figyelmükbe ajánlom, hogy a legjobb minőségű s legszebb

papir-szalvétát

akármily mennyiségben, cimpomással vagy anélkül, a legolcsóbb árban szállítom.

Balkányi Ernő, Alsólendva.

Gyönyörű illusztrációk! ————— Érdekfeszítő olvasmányok! ————— Mesésen olcsó árért!

A most folyó világháborúnak valószínűleg szenzációját képezi az a folyóirat, mely 32 oldal terjedelmében, gyönyörű illusztrációkkal

A Világháború Képes Krónikája

címmel jelenik meg. Minden füzethez Jókainak a „Jövő század regénye” c. művéből egy iv van csatolva, azonkívül műmellékletek.

30 fillér A füzetek hetenkint egyszer jelennek meg! Egy-egy füzet ára csak 30 fillér! **30 fillér**
A füzetek állandóan kaphatók BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésében Alsólendván.